
TELIBSKÝ ZPRAVODAJ

čtvrtletník - 4. vydání - říjen 2025

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ,

pokud se podíváme z oken našich domovů na okolní přírodu, která hýří všemi barvami, tak je naprosto zřejmé, že léto je za námi a s ním i spojený čas dovolených, které řada z Vás strávila u moře, na horách nebo ve svém domově spolu se svou rodinou. Pevně doufám, že jste si užili chvíle pohody a načerpali tak novou energii. I když se to nezdá, ale také podzim je čas nových výzev nejen pro každého z nás, ale také pro naši obec.

Čeká nás velmi důležité rozhodnutí spojené s výběrem projektanta na novou splaškovou kanalizaci v naší obci. Po uzavření tohoto výběrového řízení bude pro Vás uspořádána veřejná schůze, kde za přítomnosti vítězné projekční firmy Vám bude tato akce představena. Případná výstavba splaškové kanalizace určitě zásadně ovlivní budoucnost obce Nová Telib, proto je důležité, abychom jí věnovali společně velkou pozornost.

Další velmi důležitá akce již probíhá. Asi každý z Vás si všimnul měnící se „tváře“ obecní budovy, která byla v minulosti využívána jako místní obchod a nyní tam probíhá výstavba obecních bytů. Stavební práce probíhají velmi intenzivně a já osobně doufám, že na přelomu jara a léta příštího roku oba byty přivítají své první nájemce.

Ve stínu této velké akce byla nenápadně zahájena ještě jedna, z mého pohledu, velmi důležitá stavební rekonstrukce, která se týká naší kapličky. Vybraný restaurátor zahájil svoji činnost a některé části již demontoval a odvezl do svého ateliéru k opravě. To vše se samozřejmě odehrává za přísného dozoru památkářů.

A nyní mi v krátkosti dovolu, abych Vás seznámil s důležitými body a usneseními z uplynulé schůze zastupitelstva obce Nová Telib.

Schůze č.05/2025 (27.8.2025):

1) Už to zní jako „klišé“, ale v úvodu tohoto zasedání jsem seznámil zastupitele se stavem plnění usnesení z minulé schůze.

2) V dalším bodě místostarosta obce velmi podrobně informoval o stavu a průběhu prací týkající se výstavby obecních bytů, které velmi pokročily (např. proběhla realizace střešní krytiny vč. latí; byt 2.NP kompletní podlaha vč. natlakovaného podlahového topení; rozvody odpadů 2.NP; výstavba schodů vč. podesty; 1.NP nové omítky v technické místnosti aj.).

Bohužel se znovu objevily vícepráce, které nebyly součástí výběrového řízení

(demontáž palubkového podhledu, doplnění kalorimetru a vodoměru k druhému bytu, nátěr podhledu a nová světla na podium, úprava klestín

2.NP, úprava trámů 2.NP a nový hromosvod). Toto vše bylo vyčísleno na 227.568,- Kč bez DPH. Díky těmto vícepracím bylo nutné projednat dodatek č.2 ke smlouvě o dílo, který byl při následném hlasování zastupitelstvem obce schválen.

3) V rámci bodu týkajícího se odpadového hospodářství jsem zastupitele informoval o plánovaných svozech nebezpečného a velkoobjemového odpadu. Následně jsem požádal starostu SDH o zajištění spálení dřevěného odpadu na „čarodějnicích“, které by mělo proběhnout nyní na podzim.

4) Na závěr této schůze jsem zastupitelstvo informoval o obdržení oznámení o zveřejnění návrhu zadání pro nový územní plán obce Lhotky, kde mimo jiné je uvedeno, že jejich územní plán prověří možnost napojení vodovodu pro obec Lhotky v Nové Telibě. K tomuto jsem podal připomínku/podmět, aby už v zadání tohoto ÚP bylo uvedeno, že prověření možnosti samozřejmě může proběhnout, ale pouze za předpokladu, že nesmí dojít k jakémukoliv omezení v dodávkách pitné vody pro občany obce Nová Telib.

Ing. Jan Hájek – starosta obce Nová Telib

13. ROČNÍK MEMORIÁLU JOSEFA KUNSTA

V sobotu 6. září 2025 se v Nové Telibě uskutečnil 13. ročník Memoriálu Josefa Kunsta, tradičního nohejbalového turnaje, který pořádá Sportovní klub Nová Telib.

Letošního ročníku se zúčastnilo sedm týmů. Jednoznačným vítězem se stal tým Trio Discoteco ve složení Václav Tumlíř, Jaroslav Semíán a Marián Čáp, který prošel celým turnajem bez ztráty jediného setu.

Putovní pohár zůstal v Telibě, neboť dva členové vítězného týmu jsou zároveň členy Sportovního klubu Nová Telib.

MARTINSKÝ POCHOD SVĚTÝLEK

Sportovní klub Nová Telib srdečně zve všechny děti i dospělé na tradiční Martinský pochod světýlek, který se uskuteční v sobotu 8. listopadu. Sraz účastníků je v 17:00 hodin u hospody.

A lampióny s sebou!

TELIBSKÁ ZIMNÍ EXPEDICE 2025

Sportovní klub Nová Telib pořádá ve dnech 11.–14. prosince 2025 tradiční otevřenou Telibskou zimní expedici ve Vítkovicích na boudě Hadovka.

Akce je určena pro všechny telibské tatínky s dětmi. Zájemci se mohou hlásit u předsedy Sportovního klubu, Jiřího Vacka.

VÁNOČNÍ ZPÍVÁNKY

Termín letošních Vánočních zpívánek vychází na pátek 19. 12. 2025.

Přijďte si posedět, naladit se na vánoční čas a společně si zazpívat koledy.

Začátek v 19:00 hod. v hospůdce U Zvoničky..

TELIBSKÁ KNIHOVNA

Telibská knihovna rozšířila svůj fond o řadu nových titulů, které jistě potěší milovníky literatury všech věkových kategorií. Nabídka zahrnuje současné bestsellery českých i zahraničních autorů, oblíbené klasiky i knihy pro děti.

Pokud hledáte inspiraci pro volné chvíle, přijďte si vybrat knihu podle svého vkusu. Knihovna je otevřena každou středu od 17:00 do 18:00 hodin.

Aktuální seznam knihovního fondu je k dispozici na oficiálních stránkách obce Nová Telib, kde si můžete prohlédnout všechny dostupné tituly včetně nejnovějších přírůstků.

Těšíme se na vaši návštěvu a přejeme příjemné chvíle strávené s knihou.

NAPĚTÍ Z PERA DANIELA COLEA: HADROVÝ PANÁK A LOUTKÁŘ

Do fondu Telibské knihovny nově přibily dvě výrazné knihy britského autora Daniela Colea, které si získaly čtenáře po celém světě.

Thrillery **Hadrový panák** a **Loutkář** patří mezi moderní špičku detektivního žánru – nabízejí silnou atmosféru, svižné tempo a promyšlené zápletky, které čtenáře vtáhnou od první do poslední stránky.

Coleovy romány jsou ceněny pro svůj originální styl, napětí a nečekané zvraty. Autor mistrně kombinuje detektivní vyšetřování s psychologickou hloubkou postav a dokáže udržet napětí až do samotného závěru.

TELIBSKÝ JAZYKOVÝ KOUTEK

Milí příznivci Telibského zpravodaje a jazykového koutku,

další školní rok je v plném proudu, a tak si v tomto článku zavzpomínáme na školní léta a osvěžíme si pravopis mnohdy zapeklitých velkých písmen.

Začněme samotným názvem obce **Nová Telib**. Protože se jedná o vlastní jméno složené z více slov, píšeme správně obě písmena velká, podobně jako Mladá Boleslav, České Budějovice atd.

Utvořené přídavné jméno **telibský, novotelibský** již ale píšeme s malým písmenem, není to žádný název ani jeho součást.

Naši obec spravuje **Obecní úřad Nová Telib**, což je oficiální název tohoto úřadu. Skládá se z označení druhu úřadu a místního určení. Píšeme tedy první písmeno velké jako začátek názvu a zároveň dodržíme pravidlo pro napsání vlastního jména Nová Telib.

Stejně pravopisné pravidlo se uplatní i v názvech tří spolků, které v obci fungují: **Sbor dobrovolných hasičů Nová Telib, Rybářský spolek Nová Telib, Sportovní klub Nová Telib**.

Všechny spolky pořádají různé činnosti v místním pohostinství. Nad vstupními dveřmi do budovy můžeme na dvou řádcích číst nápis ze samých velkých písmen:

HOSPODA

U ZVONIČKY

Jak vyřešit pravopis? Kupodivu příručky v těchto případech umožňují určitou volnost. Pisatel sám může zhodnotit důležitost stavby a vyjádřit svůj postoj pravopisem.

V našem případě můžeme slovo „hospoda“ chápat jako obecné označení druhu stavby, která pro svou polohu v blízkosti historické zvonice dostala název „U Zvoničky“, který je tvořený předložkou a podstatným jménem. Takže dle poslední kodifikované pravopisné úpravy z roku 1993 píšeme velké U a rovněž velké Z, podobně např. hotel U Zlatého beránka, penzion Za Oborou atp. Při dodržení této varianty „se sejdeme v **hospodě U Zvoničky**“.

Slovo „hospoda“ lze také chápat jako součást názvu dané budovy, pak můžeme návštěvníkům vysvětlit, že stavba na návsi je **Hospoda u Zvoničky**. K této variantě ještě dlužno uvést, že v názvech, které obsahují předložkové spojení, se předložka píše vždy s malým písmenem a první slovo (i když je původem obecné) po předložce se píše vždy s velkým písmenem.

Tato někdy komplikovaná pravidla se učí nejen žáci navštěvující **Základní školu a Mateřskou školu Březno** (oficiální název), ale i na všech ostatních **základních školách** (obecné pojmenování druhu školy) **České republiky** (víceslovný název státu).

Máte-li někdy pocit, že svět kolem se mění závratnou rychlostí, a máte chuť zpomalit, třeba pomůže pročitání pravidel pravopisu našeho mateřského jazyka. Zjistíte, že většina toho, co jste se učili jako školou povinní, stále platí! Poslední změny pravopisu jsou z minulého století.

Mgr. Eva Korousová, telibská rodačka, učitelka jazyků, překladatelka, turistická průvodkyně

STEZKA ČESKEM V SRDCI, NEJEN V NOHÁCH

Obešla jsem republiku. A jedno je jistý, máme to tady krásný – krajinu i lidi.

Stezka Českem je oficiální přechod Česka

a heslem tohoto nekomerčního projektu party nadšenců v čele s inspirativním a charismatickým Martinem Úblem je, že „**může jít každý**“. Na každém je jak, kdy, kde, jestli v celku nebo po víkendech po úsecích, pomalu nebo rychle, s noclehem se střechou nad hlavou nebo venku pod hvězdami. Má dvě větve, Severní a Jižní, každá měří přibližně 1000 km. My se s mužem rozhodli začít tou Severní a 17.7. 2022 jsme stáli na nejzápadnějším bodě naší země. Zvládli jsme ji na tři etapy vždy o prázdninách a vloni v létě dorazili do bodu nejvýchodnějšího, do místa zvaného Bukovec, kousek za Mosty u Jablunkova.

Ochutnala jsem už i jiné dálkové treky, například camino, West Highland Way ve Skotsku, nebo GR 221, což je přechod ostrova Mallorca, zkusili jsme i bílé putování v zimě, ve sněhu. Tohle chození s batohem (když všechno, co potřebuješ, uneseš na zádech) mě naplňuje čím dál tím víc a asi je lidskou přirozeností své hranice občas zkusit posunout, splnit si sen. S pokorou přiznávám, že mám práci, která mě nejen už čtvrt století baví, ale mám díky ní volné prázdniny. Klienti, kteří se u mě v Klubu Delfín učí plavat, si totiž také užívají léto a kurzy by se nenaplnily, areál navíc potřebuje vždy mezi sezónami jakýsi refresh. Děti už máme dospělé, navíc mají toulavé kecky po nás a plní si vlastní cestovatelské touhy. A mladší už nebudu... Nastal tedy čas některé své sny už neodkládat a někdy před Vánoci ve mně definitivně uzrál plán druhou půlku Stezky a druhých **1000 km ujít v kuse**. Věnovat si minimálně měsíc svého života.

A začala moje **půlroční příprava**. Sice jsem zvyklá se hýbat, ale tak nějak jsem tušila, že takovou porci kilometrů s minimálně 10 kg na zádech, neujdu jen proto, že si to fakt moc přeji. K pra-videlnému chození jsem přidala občasný běh, alespoň 1x týdně plavecký trénink kvůli dýchání a také cvičení s rehabilitační kouzelnicí Luckou Řehákovou, které v sobě kloubí metodu ACT, prvky pilates i jógy. Každodenní ranní rutina, alespoň pár minut s pozdravem slunci i v planku...

Černé jezero (Šumava)

a samozřejmě i každodenní otužování, které mi pomáhá se vyrovnávat s tím, jak mám zhýčkané a rozmazlené tělo z práce. Tam máme pro naše malé plaváčky teplotu vody alespoň 32°C. A to jsem ještě netušila, jak moc budu zrovna to, aby moje tělo zvládalo výkyvy teplot, obzvláště tohle léto potřebovat!

K tomu celému **bláznivému projektu jsem přidala výzvu na instagramu**. Moje přívětivá sociální bublina, zdá se, docela ráda to mé toulání sleduje, už dřív se občas někdo ptal, zda by se nemohl přidat. Podmínky (dá-li se to tak nazvat) byly trochu úsměvné, vlastně jsem nečekala, že by se zvedla kdovíjaká vlna zájmu... ujít denně alespoň 25 km, počítat s noclehem venku, podpořit finančně sbírku, na kterou jako obvykle v cíli dálkového treku budu přispívat a rozdělit se se mnou o poslední Jesenku v tubě. No co, každý máme své guilty pleasure.

20.6. jsem stála opět po boku mojí největší opory, vedle svého manžela, znovu u Mostů u Jablunkova, kde se u nenápadného potoku na kraji lesa skrývá

velký kámen značící nejvýchodnější bod ČR. Před námi byl zbytek **Beskyd, Javorníky, Bílé Karpaty, Dolnomoravský úval, Podýjí, Česká Kanada, Novohradské hory, Šumava a Český les.**

Východ slunce na Poledníku - pro takové magické chvíle si tam člověk jde (Šumava).

První dny vždycky trochu víc bolí, než si tělo zvykne. Než pochopí, že takhle už to bude. Celodenní chůze pod vahou batohu, kde si neseš celý svůj svět pro následující týdny (oblečení, jídlo, vaření, hygiena, stan, spacák, karimatka), protestují ramena, záda, ale taky kolena a kyčle. Pak přijde úleva... a taky obrovská **svoboda a volnost**. Máš na starost jen sám sebe. Jen čistě **atavistické potřeby** – někam bezpečně dojít, mít kde spát, dostatek vody, co jíst a nezapomenout si ošetřit si nohy. A pozorně se dívat kolem sebe na tu nádheru.

Zvenku se možná může zdát, že takový dálkový trek je záležitost stereotypní a monotónní, že se vše stále opakuje. A vlastně to chápu... i když já vnímám realitu úplně jinak, mnohem pestřejší a proměnlivější. Ráno bývá stejné, to je pravda. Vlastně se o to i dost záměrně snažím. Vždycky s úsměvem říkám, že každý jsme v něčem trochu autista. A věřím, že rituály nemilují jen malé děti, ale i my dospělí, že si je schválně vytváříme, někdy pro radost, jindy pro uklidnění nebo třeba pro přežití některých věcí.

Takže ano, ráno se (relativně časně) odehrává v opakujícím se scénáři – sbalit stan, karimatku, uvařit si snídani (ano, doteď si kladu otázku, kolik ovesných kaší v řadě je moc ovesných kaší), zabalit vše do batohu a vyrazit. Dlužno podotknout, že v tom svém autistickém modu velmi lpím na tom, aby v ruksaku mělo vše své stálé místo, pečlivě vše srovnám, abych nemusela hledat.

Ale pak už je **každý den jiný**. A nejen tou měnící se rozmanitou krajinou kolem. Ráda poznávám místa po celém světě, Evropu máme relativně procestovanou, měla jsem možnost nakouknout i do Asie a Ameriky, ale tu naši, českou, tolik barevnou, mám stejně nejraději. **A tak se kochám**. Aby byly výhledy, musíme do kopce, to dá rozum. Stoupání mi nevadí, horší je to pro mě pokaždé dolů, z kopce.

A pak to nejdůležitější – **setkávání**. O tom pro mě tohle všechno je. Ne o výkonu. Ale o setkávání s lidmi, o těch náhodných, letmých i o těch hlubších, která zůstanou v životě a poznamenají, s dalšími tuláky, stezkaři.... Mimochodem, nejstaršímu bylo 76 let a šel komplet stezkařských 2000 km, nejmladší Elišce 5 měsíců, stan si uvědoměle vezla sama na kočárku. Taky s **Trail angels**, které člověk dříve znal jen z kanadských a amerických trailů.

Nouzový přístřešek s romantickou atmosférou s výstižným názvem Na koncích (Bílé Karpaty).

Andělé Stezky jsou dobrovolníci, kteří žijí na trase nebo poblíž a nezištně pomáhají podle svých možností. Někdo nechá přenocovat, jiný nabídne jídlo, dobítí elektroniky nebo třeba vyprání prádla. A dovedete si představit, jaké to jsou v červenci Vánoce, když si posvátně do báglu ukládáte čistá a voňavá ta svoje tři trika, mikinu a dvoje legíny? Večer se pak sedí a povídá a nespěchá a je. **Tady a teď.** Zprofanované slovní spojení, já vím, ale tady v té únavě a specifických podmínkách nabývá zbrusu nových, konkrétních obrysů. Všechno je tady krapet jasnější, v hlavě tak nějak jinak „uklizeno“.

Samostatnou kapitolou jsou pak ti, kteří se rozhodli se ke mně připojit, doprovodit mě. Osamocené jsem se rozhodně necítila, **nakonec jsem úplně sólo šla jen týden.** Navíc mezi „být sám“ a „osamocen“ je veliký rozdíl, že? Ani jsem netušila, jak prozíravý to byl krok (byť do neznáma) vyzvat k tomu na sociálních sítích. Každý totiž přinesl novou, čerstvou energii, jiný smysl pro humor, další témata k debatám. Nebo třeba kartuši, když už v té mé docházel plyn nebo dehydratované jídlo, které bych na své cestě těžce sháněla a doplňovala. Každý mě pomyslně „popovezl“ o kousek dál...

S Adélkou, vrchol Plechý 1378 m (Šumava).

Ve dvou se to lépe šlape, Velká Javořina (Bílé Karpaty).

Úseky do Mikulova s Járrou, jen **my dva spolu** a v některých pasážích Bílých Karpat taky rolničky na medvědy. Pak ho vystřídala **dcera Emička**, kterou tu někteří znáte z naší společné knihy o Svatojakubské pěší pouti, s tou alespoň pár dní Podjímím do Znojma. Pak **slovenská právnička Dáša**, která neváhala dojet z Bratislavy, aby se přidala na víkend skrz Českou Kanadu. Novohradské hory sama se sebou a nepřetržitým deštěm, to je taky někdy třeba zažít. Potkat sebe, těch šest až osm hodin v kuse s uplakaným nebem bych si asi klidně nechala ujit. Šumavu z části s **Adélkou Kojzarovou ze Března**, mojí kolegyní, přítelkyní a spřízněnou duší. Spojuje nás bezmezná láska k horám, legrace a ochota zkoušet vše nové, třeba možnost vidět svět vzhůru nohama díky stojkám všude. Víím, že s touhle partáčkou není nikdy hezké počasí. Nevadí, s ní je i mlha a nečekaný sníh životní dárek. Netušila jsem, že v českých podmínkách zažiju rozptýl teplot téměř 40°C, na jižní Moravě bez náznaku stínu ta úmorná horka a sucho, naopak totálně promoklé Novohradky a Šumavu a na Poledníku při noci pod širákem asi 4°C nad nulou. Šumava zkrátka umí překvapit... a mě se sakra hodila ta naše sedmá otužovací sezóna. Další šumavský úsek pak s **celoživotní přítelkyní Kačenkou**, svoji premiéru zvládla s odvahou, humorem a grácií sobě vlastní.

Obě zažily **stezkaře Adama** – poprvé se z letmého setkání vyklubalo několik dnů. Je mu přesně polovina mého věku, přesto jsme si rozuměli, jako bychom se znali už z minulého života. V Rozvadově už zase čekal **můj rytíř Jaroslav** a doprovodil mě přes Český les do nejzápadnějšího bodu, kde už čekal **syn Maty** s autem.

Asi nejčastější otázka: "ty v lese v noci sama nemáš strach?"
- mám! třeba i v krásném přístřešku v Novohradských horách.

Propršená (nejen) Česká Kanada.

Ale mám radost **z charitativního přesahu celého projektu**. Na začátku pouhý spontánní nápad - mým plánem bylo, že **pro tentokrát podpořím Nikolku Archmanovou, holčičku s PURA syndromem** a její rodinu, která u nás v klubu plavala se starší dcerou. Říkala jsem si, že pokud by se podařilo k částce, kterou jsme měli z našeho dětského dne v Delfínu, přidat několik tisíc, koupíme jí speciální návlek na nohy upravený pro lidi s handicapem, aby jí na vozíku nebylo v zimě chladno. Ta vlna solidarity mě v dobrém zaskočila. Přidávali se ti, co jsme potkávali, i ti, co posílali své „startovné“ na dálku nebo si adoptovali ty moje utapané kilometry třeba i díky tomu, že každý večer sledovali mé záběry a pocity v příbězích na instagramu. **Pokud mají sociální sítě vůbec nějaký smysl, vidím ho v tomto dobročinném propojení. Ve vzájemné inspiraci bez filtrů a v opravdovosti.** I přesto, že ta autenticita má někdy puchýře, potí se a úplně nevoní. Nebo možná právě proto.

V cíli jsem stanula po 39 dnech a 1095 km.

S mnoha smíšenými pocity a emocemi, se slzami v očích – na téhle cestě rozhodně ne poprvé. V té únavě, nepohodlí a diskomfortu je člověk asi víc citově obnažený a já vlastně doteď ještě vše postupně zpracovávám. Lhala bych, kdybych tvrdila, že jsem se netěšila na doma, na svoji rodinu, na postel a sucho, na vanu. Zároveň ale cítíte zvláštní paniku z toho, že to končí, že další den už nebude mít tu svoji zajatou a zároveň nečekanou tvář, že už nepůjдете.

Největší překvapení pro mě byla **podpora lidí** ve všech významech toho slova. Jednak ta psychická, tolik zpráv, reakcí a fandění na dálku jsem v mém nevelkém online světě ještě nezažila. Našli se i cizí lidé, kteří se o mě strachovali, když jsem se v pro mě trochu nezvykle pravidelném sdílení opozdila, neměla v noci v lese data nebo byla přespříliš unavená.

Děkovala jsem během Stezky, po ní a děkuji vlastně pořád. S velikou vděčností za vše, co jsem mohla zažít, cítit. Za každý okamžik úžasu, poněvadž to v téhle době vůbec není samozřejmost. Za všechny ty zázraky cestou, za každý záchvat smíchu i hlasitý zpěv. Za všechny východy i západy slunce, které jsem nepropásala. Díky všem, kteří mě doprovodili ve všech významech toho slova.

Svému tělu, které jsem v určitém věku nespokojeně neměla ráda a teprve s narozením dětí a postupem času pochopila, jaké zázraky umí a co všechno zvládne překonat. I když co si budeme povídat, často je to hlavně o hlavě. Ta totiž většinou rozhodne o tom, jestli něco nakonec nevzdáme a dotáhneme do konce. I přesto, že vylézt ráno ze spacáku do nevládna, a zas a znovu si about třeba i mokré trekové boty je někdy na morál.

V závěru jsem **na transparentním účtu měla pro Nikolku úctyhodnou částku, téměř 30 tisíc korun a děkuju znovu.** Nakonec byly penízky nejen na návlek, ale mohla jsem přispět i na delfinoterapii, na kterou se nakonec tahle statečná holčička s mentalitou šestiměsíčního děťátka v desetiletém těle, které se právě učí se postavit a udělat první krůčky, dostala z místa náhradníka. Nemluví, sama se nenapíše, nenají, je odkázána na nepřetržitou péči nejen s ohledem na nevyzpytatelné epileptické záchvaty. Dovedu si představit, že spoustu terapií, které musela absolvovat, nejsou zdaleka tak milé, příjemné a nebolestivé jako **terapie s delfíny**. A přišlo mi to tak trochu symbolické od holky, která před čtvrt stoletím zakládala neziskovou organizaci a pojmenovala ji tenkrát Klub Delfín.

Plakala jsem cestou mockrát dojetím nad tím, jaké mám štěstí na hodné lidi. Plakala jsem při loučení s Adamem, když mi tenhle mladý kluk beze slova vtiskl do ruky velkou bankovku pro Nikolku.

Spolu až na konec světa - nejzápadnější bod naší republiky u obce Krásná, kousek za Aší.

CESTOVATELSKÁ BESEDA
...1000 km v nohách, aneb
I v České republice je krásně...
stezka: Anna Semianová

13.12.2025
18:00 hodin
Laborka Bistro&CAFE
Semčice 69
Rezervace nutná
Kontakt: 739162641

Místo, kde zůstalo kus mého srdce, kopec Kaňúr (Bílé Karpaty).

Plakala jsem, když mě doma čekala uvítací obrovská kytice a transparent s hastagem celé téhle akce **#FromThePoolToPůlStezy** od Adél. Taky při větě: „**Jsi fakt dobrá, mami.**“ A plakala jsem pokaždé, když mi pak v září maminka Dana posílala fotky, videa a emotivní vzkazy na dálku z Turecka: „Je to nejlepší zážitek a terapie za její život. Díky všem, co nám pomohli na to vybrat peníze, že jsme jí to mohli dopřát. Je to nádhera. Mohla jsem to i sama zkusit - ten okamžik, kdy si lehneš na záda a delfín si k tobě dá hlavu a napojí se na tebe, to cítíš naprostý klid a všechny starosti zmizí. Už chápu, jak se Nikolka a ostatní děti při terapii cítí a proč se jim to tak moc líbí. Jsem plná emocí, ani to nedokážu slovy vyjádřit... každopádně u jednoho pohlázení jsem delfínovi pošeptala, že je od tebe...“

Děkuju, že jsem mohla.

Anna Semianová

Pokud by Vás zajímaly třeba i fotky ze **Stezky Českem, budu je promítat a o svém putování podrobněji povídat v rámci cestovatelské besedy, na kterou jsem pozvaná do zbrusu nového Bistra&Cafe Laborka v Semčicích v sobotu 13. 12. od 18 hod.**

FARA V DOLNÍ KRUPÉ

Projdí za pískovcovou ohradní zeď polozřícenou pilířovou branou a ocitneš se na místě, které má ducha. Malý dvorek, s roztomilým hospodářským stavením, nově pokrytým štípaným šindelem, doplněný unikátním dlabaným dřevěným okapem. Když vstoupíš dovnitř, obejmou tě čtvrt tisíciletí staré pískovcové zdi a dýchne na tebe chlad a kouzlo místa samotného. Všude je cítit omamná vůně růží. Zahrada sama žije bujně a divoce, plná bylin, květin a hmyzu, právě taková, jakou měly naše babičky. V koruně staré lípy se jemně ve vánku vlní sytě zelené listy, skrze které je vidět blankytně modré nebe s bílými beránky. Chybí tu jen andělé.... a možná taky ne. Už z dálky tě láká k návštěvě patrová roubená fara, kde se zastavil čas a ozývá se zvon od sv. Václava.....chcete to taky zažít? Udělejte si chvilku a zavítejte do Dolní Krupé, třeba jen tak nebo na workshop.

Areál mimořádně dobře dochované barokní roubené fary vybudované v roce 1785 se nachází při hlavní komunikaci v obci Dolní Krupá, západně od kostela sv. Václava. Areál se sestává z budovy fary, hospodářské budovy, která stojí ve dvoře jižně od hlavního objektu a neúplně dochované ohradní zdi s branou. Ve stráni za hospodářskou budovou se rozkládá udržovaná zahrada. Objekty sloužily duchovním až do roku 1946, kdy byl pro německý původ odsunut poslední farář. Od té doby měla několik funkcí. Po druhé světové válce ji využívalo místní JZD jako tzv. žňový koutek pro děti svých členů, od roku 1974 dokonce sloužila jako rekreační objekt. V roce 2012 se fara ocitá ve správě Muzea Mladoboleslavska, které se zasloužilo o její obnovu.

V přízemí fary se nachází expozice farní kanceláře, archivu, byt hospodyně, černé kuchyně a spíže. V prvním patře je dochován byt faráře, a reprezentační pokoje s unikátní stropní štukovou výzdobou. V létě 2022 byla otevřena expozice o obcích zaniklých v souvislosti se založením vojenského prostoru Ralsko. Objekt je přístupný pravidelně od jara do konce září.

Letošní letní sezónu na faře jsem se pokusila na žádost z muzea zpestřit čtyřmi bylinkovými workshopy. Byliny a produkty z nich jsou můj každodenní chleba a život bez nich si neumím představit, chtěla jsem tu radost, krásu a užitek z bylin poslat dál a snad se i povedlo. Témata byla rozličná. Začali jsme procházkou po farní zahradě a seznámili se s bylinami, které nás běžně obklopují a jejichž sílu můžeme pro sebe využít nejen pro zdraví, ale i pro krásu a lepší domácnost bez přebytku chemie. Domácí bylinkové čaje, masti, tinktury, odvary, kloktadla, vykuřovadla, inhalace, gemmotinktury, mýdla, koupelové soli, květové vody, vonné bylinné oleje, glycerity, esenciální oleje, repelenty proti hmyzu, oplachy na vlasy, šampuky, koření, pesta, likéry, sirupy, to vše jsme si osahali. Nezůstali jsme jen u bylin, ale dotkli jsme se i tématu léčivých hub, pupenů, bobulí a kořenů. Síla přírody je opravdu mocná a my s příchodem blahobytu moderní doby tak trochu zapomněli, jak žili naši předci, tu svázanost s půdou, vážít si co nám země dává zdarma. Stačí jen chtít a místo do obchodu nebo do lékárny vyrazit do přírody a sbírat dary země a využít je pro svůj prospěch a potěchu. I teď je ještě čas, kdy si naši lékárníčku můžeme doplnit o spoustu léčivých bylin, bobulí, hub a kořenů. Podzim je čas přípravy na zimu, tak svůj čas nepromarněte a vyjděte na čerstvý vzduch a nasbírejte si třeba šípky, hloh, jeřabiny a nastartujte imunitu před nastávajícím zimním obdobím.

RŮŽE ŠÍPKOVÁ (ROSA CANINA)

Vitamínová bomba, která nesmí chybět v žádné lékárnice....

Šípkové keře jsou všudypřítomné, možná proto, že jsou tolik potřebné pro naše zdraví. Sbírat se dá nejen souplodí nažek - šípků, ale i pupeny a zelené hálky. Rostlina je ceněna především pro vysoký obsah vitamínu C, A, K, B1, B2 a B3.

Šípků můžeme využít v kuchyni k výrobě sirupu, čaje, marmelády, vína, ale i jako léčivo. Šípků jsou vhodné pro posílení imunity, obsahují velké množství antioxidantů, podporují obranyschopnost organismu při respiračních problémech, při onemocnění močového a trávicího ústrojí. Šípek je vhodný i pro výrobu domácí kosmetiky, má antioxidantní účinky, zpomaluje stárnutí pleti a díky vitamínu C rozjasňuje pleť a pomáhá s pigmentovými skvrnami. Méně známý je účinek šípku proti bolesti. Namletý šípek včetně semen plně nahradí léky na bolest, jeho síla se rovná Ibuprofenu 400.

Pokud budete chtít vyrábět marmeládu, sirup nebo víno, je lepší sbírat přemrzlé šípků, šípek na sušení je lépe nasbírat ještě před prvním mrazem. Šípků sušíme na nízkou teplotu, nikdy je nepřeléváme vařící vodou, raději necháme luhovat do druhého dne ve vlažné vodě a scedíme.

SIRUP ZE ŠÍPKŮ

Ingredience:

- 1 kg čerstvých šípků, mohou být i přemrzlé
- 1,5 l vody
- 1,5 kg třtinového cukru
- šťáva z 1,5 citronu
- šťáva z 1 pomeranče (nemusí být)
- 4 lžíce medu

Postup:

1. Šípků zbavte stopek, větviček a lístků a dobře je omyjte. Plody rozřízněte a zbavte je ochmýřených semenek. Pak je nasekejte na kousky a dejte do hrnce, zalijte vodou a vařte do změknutí.
2. Hrnc s uvařenými šípků odstavte z plotny, přikryjte pokličkou a nechte 6-12 hodin louhovat.
3. Výluh přecedte přes čisté plátýnko nebo jemné sítko a vraťte opět na plotnu. Přidejte cukr, med, šťávu z citronu a pomeranče a nechte povařit do úplného rozpuštění cukru.
4. Vychladlý sirup nalijte do sterilizovaných lahví, dobře uzavřete a uchovávejte v chladu. Pokud se

bojíte, že vám sirup zplesniví, můžete po nalití sirupu do sklenic na hladinu nalít trochu vysokoprocenního lihu a uzavřít.

ŠÍPKOVÝ BALZÁM NA RTY

Šípků jsou plné vitamínu C. Díky tomu působí antioxidantně, vaše rty vyživí a zregeneruje.

Ingredience:

- 100 g změkklých šípků, ideálně přemrzlých
- 30 g kokosového oleje (lze nahradit olivovým)
- 30 g slunečnicového oleje
- 40 g včelího vosku
- 15 kapek esenciálního oleje dle vlastního výběru - přidává se kvůli vůni, lze vynechat
- tocopherol (vitamín E) jako konzervant - 1 g, lze vynechat

Postup:

Ve vodní lázni rozpustíte oleje a včelí vosk, poté přidejte rozdrčené či rozmačkané očištěné šípků (stopky a černé chloupky, semínka a chloupky uvnitř necháme). Šípků nechte ve vodní lázni s oleji a včelím voskem cca 1 hodinu na mírném plameni, poté nechte vychladnout, překryjte misku se směsí voskovým ubrouskem nebo potravinářskou fólií a dejte na týden odpočívat na suché a temné místo. Po týdnu opět ve vodní lázni rozpustíte a přecedte šípků přes plátýnko. Chloupků se bát nemusíte, teplem se rozpadají. Poté do směsi přidejte esenciální olejček, po zchlazení na cca 40°C nakapeme tocopherol a nalijeme do čistých skleniček, ideálně desinfikovaných lihem.

Mgr. Jaroslava Koutová

Milovnice přírody, archeoložka

TELIBŠTÍ VČELAŘI

Těší mě, že seriál rozhovorů o Telibských včelařích pokračuje. Dalším včelařem, který přijal pozvání k rozhovoru je **Bohouš Misík**.

Jak ses dostal ke včelaření?

Od malička jsem vyrůstal v prostředí plném vůně medu a bzukotu včel. Postupem času jsem byl tátou do chodu včelnice zapojován, tenkrát jsem ale netušil, že z činnosti zdržující od dětských her se po letech vyvine srdcová záležitost.

Co pro Tebe včelaření znamená? Co Ti do života přináší?

Včelaření není jen chov včel za účelem získání medu, je to také životní filozofie, pokora a sepětí s přírodou. Roční cyklus v úlu připomíná koloběh života. Včelaření je také nekončící snaha o pochopení zákonitostí v životě včelstva. Dodnes není spousta procesů v životě včel vysvětlena a i velmi zkušeného včelaře dokážou včelky překvapit.

Jakým způsobem o včely pečuješ, aby byly zdravé a produkovaly kvalitní med?

Péče o včely je snaha o zajištění ideálních podmínek pro život včelstva. Správné umístění úlů, sledování zdravotního stavu včel, zásob, včasné léčení a krmení. Já kladu důraz na čistotu v úlu - ošetření úlů před sezonou plamenem, čisté rámkové, výměna starých plástů. Preferuji také práci v úlu bez spěchu, za trpělivost a pomalé pohyby bez pomačkání Vás včelky odmění mírnou povahou kdy můžete pracovat bez klobouku a rukavic.

Co bys poradil někomu, kdo by chtěl začít s včelařením?

Odborné literatury je dnes spousta, přesto zájemcům o včelaření doporučuji najít ve svém okolí zkušeného sdílného včelaře, pořídit si dvě tři včelstva a o ty zpočátku pečovat pod jeho dohledem.

Jaký je Tvůj nejoblíbenější způsob jak konzumovat med?

Ráno rohlík s máslem, medem a k tomu silná káva.

Děkuji za rozhovor a ať se daří!

TELIBSKÉ RECEPTY tentokrát od Helenky Bubnové... Podzimní klasika JABLEČNÝ ZÁVIN

Na těsto si připravíme:

- 4 hrnky hladké mouky
- 1 HERA - 250g
- 7 lžic vlažné vody
- 1 vejce
- 2 lžice octa
- špetka soli

Dále si připravíme:

- nastrouhaná jablka (na každý závin cca 4 - 6 středně velkých jablek)
- nastrouhané piškoty (může být i strouhanka)
- nastrouhané ořechy
- mletou skořici
- cukr
- rozinky

Postup:

Na vál vysypeme mouku přidáme HERU, doprostřed vajíčko, 7 lžic vlažné vody, 2 lžice octa a špetku soli. Vpracujeme vláčné těsto a necháme 1/2 hod. odpočinout;

Těsto zpracujeme do třech - čtyřech bochánků (ideálně pomocí váhy, aby záviny byly stejně velké);

Vyválíme těsto a na polovinu dáme nastrouhané piškoty, jablka, cukr, skořici a dle chuti rozinky a mleté ořechy.

Těsto pouze přehneme a pevně prsty uzavřeme; Takto připravíme 4 záviny; Pokud máte rádi bohatší závin (2x - 3x zamotaný), není nutné tolik jablek, ale zvládnete pouze 2-3 záviny; Narovnáme na plech s pečícím papírem a každý závin (špičkou nože) několikrát propíchneme;

Pečeme ve vyhřáté troubě při teplotě 185 - 190 st. po dobu cca 30 - 40 min.

Dobrou chuť.

HISTORICKÉ OKÉNKO

NOVĚ OBJEVENÁ ARCHEOLOGICKÁ LOKALITA NA KATASTRU OBCE NOVÁ TELIB

Zcela nazpět, proti proudu času a zvolené posloupnosti se vydáme v dnešním putování. To, že ne vše je doposud známé a objevené potvrdil nedávný nález nové archeologické lokality v těsné blízkosti naší obce. Že jde, případně ještě půjde, o lokalitu nemalého významu, dosvědčují doposud učiněné nálezy a ostatní známé okolnosti.

Za objev této doposud neregistrované lokality vděčíme slečně Kateřině Kocourkové z Nové Telibě. První nález silicitu glacigenních sedimentů, více pak známý jako baltský pazourek (jak jej budeme dále jmenovat), byl učiněn dne 8.7. 2025. Ojedinelé nálezy tohoto materiálu, ať již hotové předměty a jejich fragmenty, tak jako odpad po zpracování, či neopracované suroviny nejsou výjimkou. Nejsou výjimkou především v sídelně starých a známých lokalitách. Většinou jde o polohy podél řek a potoků, v nížinách s úrodnou půdou vhodnou pro pěstování plodin a blízkým vodním zdrojem. Tyto oblasti bývaly zpravidla kontinuálně osídleny, mísí se zde celá řada kultur a artefaktů v průběhu věků poztrácených, zapomenutých nebo jednoduše ponechaných. Nejbližší a na Mladoboleslavsku nejvýznamnější z těchto lokalit se nachází podél říčky Klenice, zde by takový objev byl zcela běžný. Nově objevená lokalita je však jiná, výjimečná, a to jak charakterem doposud učiněných nálezů, tak svou geografickou polohou.

Co bylo nalezeno?

Celkem bylo detekováno 27 kusů štípané industrie, úštěpků a suroviny. V daném počtu je možné rozeznat 16 ks prokazatelných nástrojů, nebo jejich zlomků. Mezi kompletně zachované patří 3 drobná škrabadla, používaná jako nástroje především při vyčiňování a zpracování kůží. Dále nález vrtáčku se zlomenou špičkou, jak název sám napovídá, byl nástroj určen pro vrtání otvorů do kůže, kostí, dřeva a dalších materiálů. Posledním z identifikovaných druhů nástrojů jsou čepelky, případně jejich zlomky. Čepelky a podstatně menší čepelky sloužily za univerzální nástroj denní potřeby, k řezání, rytí, škrábání. Další funkcí čepelky v zemědělském pravěku (neolit a eneolit) pak bylo jejich využití při sklizni plodin, jako nástroje žacího.

Byly připevňovány v řadě za sebou do prvních konstrukcí srpů z parohů, případně dřeva.

Jak na pazourek?

To, že není pazourek jako pazourek dokazuje pestré zastoupení na lokalitě, kde se podařilo identifikovat již zmíněný baltský pazourek, platensilex (bavorský pruhovaný rohovec), křemenec typu Bečov, silicit krakovsko-čenstochovské jury a dozajista další dosud nerozpoznané druhy suroviny. Nejčastěji je zastoupen baltský pazourek, jedna z prvních komodit pravěkého obchodu (společně se solí a jantarem). Baltský pazourek, jak již název napovídá, je původem surovinou od Baltu. Nachází se ve vápencových a křídových pásech v peckách dosahujících značných rozměrů. Z více než devadesáti procent obsahuje křemen v mikrogranulích, které jsou slepeny organickými nečistotami. Díky tomuto složení získává pazourek dostatečnou tvrdost a zároveň má lasturnatý lom, vhodný pro výrobu ostrých a kvalitních nástrojů (ostrých i po tisíciletích pod zemí). Pazourky horší kvality, které k nám byly zavlčeny ledovcem, můžeme najít i u nás, konkrétně v Jizerských horách či na Ostravsku a Opavsku. To, že cesta na daleký sever za kvalitní surovinou byla v pravěku dlouhá a strastiplná, a touha po kvalitní surovině pro výrobu nástrojů velká, není třeba více rozvíjet. Vznikají tak první obchodní trasy, nejčastěji po vodních tocích, nebo alespoň je respektující. Oproti tomu nebylo výjimkou použití lokálních méně kvalitních surovin jako například zde křemenec typu Bečov.

Jak staré je tedy nejstarší osídlení na Nové Telibí?

Hned v úvodu otázky, kterou si čtenář dozajista na začátku kladl, přichází jisté zklamání. Doposud objevené artefakty nenesou konkrétní časovou stopu. Největší obliba a rozšíření pazourkových nástrojů sahá od mladého paleolitu až do doby bronzové (40000– 1600 př.n.l.). Prozatímni absence nálezů keramiky, broušených nástrojů, případně dalších časově zařaditelných artefaktů, znemožňuje alespoň prozatím, bližší dataci. Aby nebyl čtenář a místní patriot v závěru úplně zklamán, nabízíme alespoň, byť značné, časové rozpětí. Z identifikovaných nástrojů, jsou nejlépe zařaditelná škrabadla, která našla svá využití od mladého paleolitu po eneolit (40000 – 2300 př.n.l.). Abychom se pokusili toto obrovské a nepředstavitelně dlouhé období našich dějin, alespoň trochu zkrátit musíme vzít v potaz další okolnosti. První okolností je absence keramiky (střepů) a kamenných broušených nástrojů, jejichž uplatnění a značné rozšíření nabývá s přechodem k zemědělství a ustálenému způsobu života v neolitu (5600-4200 př.n.l.). Tato situace může být dána především stavem výzkumu, pakliže hovoříme o nově objevené lokalitě, a v budoucnu může být osvětlena. Druhou, nemálo významnou okolností je poloha, a to v ne příliš atraktivní lokalitě co do složení půdy, po absenci vodního zdroje (jeho existence v minulosti není vyloučena), až po nezvykle vysokou nadmořskou výšku. Vysoká nadmořská výška (přibližně 330 m n.m.) je v rámci zemědělského pravěku výjimečnou. Většina lokalit tohoto období se soustřeďuje především v hospodářsky lépe využitelných a níže položených oblastech. Naše aktuální znalost nám tak radí pominout zařazení do zemědělského pravěku (neolitu a eneolitu) a vydat se po stezce lovců a sběračů. Ač se značnými otázkami, s ohledem na dosavadní stav poznání, můžeme posunout hranici osídlení našeho nejbližšího okolí do pozdního paleolitu – mezolitu, číslu vyjádřeno 10 000 – 5 500 let př. n. l.

Na závěr nezbyvá než poděkovat nálezkyni (a rovněž panu Pavlu Kocourkovi) za učinění tohoto objevu a svědomitost při následném zacházení s nalezenými předměty. Kterýž to objev posouvá celkový obraz o osídlení nejen na Nové Telibí, ale také v Pojizeří. Prokážou-li se domněnky jako správné, pak i význam s ohledem na nejstarší osídlení Čech. Nezapomeňte se při Vaší další vycházce dívat pod nohy!

Mgr. Adam Kout

Archeolog Muzeum Mladoboleslavska

Doposud nalezené pravěké artefakty z nově objevené lokality.

Identifikované nástroje nebo jejich zlomky, v porovnání s měřítkem je zřejmá jejich malá velikost.

obec Nová Telib vás srdečně zve na workshop

KERAMICKÉ ZÁPICHY

pro malé i velké

STŘEDA
5.11.2025
HOSPŮDKA U ZVONIČKY
od 18:00 hod.

Naglazujeme
HOTOVÉ OBRÁZKY
a po vypálení nám
ozdobí truhlíky,
či věnce
Cena lks - 20 Kč

hláste se prosím do
29.10.2025
na tel. 732 124 641

WWW.NOVA-TELIB.CZ

Dýňodlabání 17.10.2025

TELIBSKÝ ZPRAVODAJ 10. vydání

Obecní zpravodaj vydává Obec
Nová Telib, 294 06 Nová
Telib, IČO: 00508951
Evidenční číslo MK ČR E 24493,
periodicita 4x ročně
Redakce: Aneta Šrajzerová, DiS.,
Ing. Jan Hájek, Mgr. Adam Kout,
Kateřina Dlouhá
Grafická úprava, Foto
Aneta Šrajzerová, DiS.
Vydání vychází říjen 2025

